

Afgiften på affald, der anvendes til fremstilling af kraftvarme, forhøjes ikke, jf. L 493 1993.

Indtægterne fra afgift af affald har tidligere været konteret under konto 23.11.71.40.61. under Miljøministeriet.

De gældende bestemmelser om afgift af affald findes i L 838 1989, L 1071 1992 og L 1073 1992.

60. Afgift af råstofmaterialer

Efter lov om afgift af affald og råstoffer skal der svares afgift til statskassen af råstoffer, der indvindes i henhold til råstofloven.

Der opkræves 5 kr. pr. m³ råstofmateriale, der indvindes i henhold til råstofloven. Afgiftsprovenuet er skønsmæssigt budgetteret til 130 mill.kr. for 1994.

Indtægterne fra afgift af råstofmaterialer har tidligere været konteret under konto 23.11.71.50.61. under Miljøministeriet.

De gældende bestemmelser om afgift af råstofmaterialer findes i L 838 1989, L 1071 1992 og L 1073 1992.

70. Afgift af ledningsført vand

Som et led i skatteomlægningen med virkning fra 1. januar 1994 er ved L 492 1993 indført en ny afgift af ledningsført vand, der forbruges her i landet. Vand i flasker, pap mv., der sælges i detailhandelen, er således ikke omfattet af afgiften.

Afgiften udgør 1 kr. pr. m³ i 1994, men stiger herefter gradvist til 5 kr. pr. m³ i 1998.

For det første omfatter afgiftspligten almene vandforsyningsanlæg. Ved almene vandforsyningsanlæg forstås anlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3. Som almene vandforsyningsanlæg betragtes også indvindingsanlæg, hvis vand leveres til et andet vandforsyningsanlæg, og som er dimensioneret til at forsyne mindst 10 ejendomme. Der betales afgift af de mængder vand, vandværkets kunder tilfaktureres. Der skal dog betales afgift af mindst 90 pct. af det fremstillede vand. Betaling af afgift af vandspild ud over de første afgiftsfri 10 pct. skal foretages en gang om året.

For det andet omfatter afgiftspligten virksomheder og institutioner, der har et årligt vandforbrug fra lokale boringer på over 1.000 m³ i forbindelse med deres levering af momsfrige ydelser eller ydelser, som ikke giver adgang til tilbagebetaling af vandafgiften. Der kan f.eks. være tale om golfbaner, forlystelsesparker eller offentlige institutioner, der forsynes fra egen boring. Forbruget opgøres efter måler i den registrerede virksomhed eller eventuelt, i tilfælde af, at virksomheden deler vandet fra boringen med andre forbrugere, på grundlag af det målte oppumpede vand, omkostnings- og forbrugsfordeling m.v. Den afgiftspligtige mængde vand for disse virksomheder mv. udgøres af den mængde, der forbruges i virksomheden, og som overstiger 1.000 m³ årligt. Hvis der er en boligenhed på ejendommen, skal der uafhængigt heraf betales afgift af et standardforbrug for boligenheden. Dette forbrug indgår ikke i de 1.000 m³.

Endelig omfatter afgiftspligten ejere af ejendomme, der ikke får leveret vand fra almene vandværker, men som forsynes med ledningsført vand på anden måde, f.eks. fra enkeltboringer. Regnvand opsamlet i bassiner o.lign. er ikke omfattet af afgiftspligten, selv om det føres til huset gennem en ledning. Med mindre der efter særlige regler er foretaget måling, udgør den afgiftspligtige vandmængde 170 m³ pr. helårsboligenhed og 70 m³ pr. boligenhed, der ikke er helårsbolig.

Momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt vandafgiften på samme måde, som de kan få tilbagebetalt energifgifter. Liberale erhverv og forlystelser mv. kan dog ikke få godtgjort vandafgiften. Tilbagebetalingen af vandafgift sker over momsangivelsen.